

PERIÓDICH INDEPENDENT, REGIONALISTA,
de Literatura, Art, Montepíos, Varietats,
Noticias y Anuncios

Direcció: MUNTANER, 112, 4.ª - 1.ª — Administració: TALLERS, 45, 1.^a

Avuy continuem en lo folletí, l'interessant drama en 7 actes, titulat:

LOS MISERABLES

Nova entitat catalanista

Per la carta que s'inserta en aquest mateix número y per lò que altres periódichs han dit, creyem que nostres lectors tindran bona idea de l'acte de crearse la *Associació catalanista de la Costa de Llevant* que, segons sabem per conducte autorisadíssim será en realitat una forsa poderosa pera 'l regionalisme catalá.

Per aquest sol motiu, entussiasas per las ideas sanas de la aspiració patriótica que 'ns anima y á qual defensa 'ns consagrem ab gust, felicitem á 'ls iniciadors de la nova entitat y en particular á 'l distingit metje D. Mariano Serra y Font, que és sens dapte un de 'ls que mes ha fet per la realisació de tan lloable pensament.

Tenim á dit senyor en molt bon concepte y és de pensar que 's veurá ben secundat: pero això y 'l desitj de que no 's malogri una cosa de gran importancia per' ajudar á 'l triumphe de la causa catalanista, 'ns obliga á fixarnos en detalls que, per mes que semblin nimietats, no ho son pas.

Basta citar un fet de la festa de Canet per' comprendre'ho.

Segons llejim en *La Costa de Llevant*, los concurrents á la sessió celebrada 'l dia 2 en la casa senyorial de 'l Sr. Muntaner, en la vila de Canet, després de discutits y aprobats un per un los articles de 'l Reglament que ha de adoptar la nova Associació, passaren á elegir lo Consell directiu de la Comarca, que després de aprobats dits Estatuts, entrarà á exercir sas funcions.

No posem aquí 'ls noms de 'ls elejits per la senzillatut de que ni en somni 's pensi que volem atacar personalitats.

Desd' ara estimem acertada la gestió que 'ls nombrats han de dur á terme, puig són catalanistas digníssims y de aptitut reconeguda; motiu pe 'l qual nosaltres creyem que ells y no altres han de sèr los elijits.

Pero (y aquí está 'l detall que sembla nimietat y no ho és) ¿podía la reunió celebrada á Canet fèr aqueixa elecció, ni cap altra?

Resposta categórica: no podía, porque la ley ho priva.

Tenim entès que la assamblea, ó alguns de sos principals membres, advertits per carta de nostre director de 'l perill que podía córrer la naixent Associació comarcal, degudament enterats procuraren que 's fès tot ab carácter interí, tan sols per evitar massa reunions que no sempre són factibles, sens perjudici de posar tot seguit en práctica 'ls requisits que la ley mana: de manera, que la interinitat de tot passarà á sèr cosa efectiva quant lo Gobernador hagi firmat los Estatuts.

Això fou poch pensat: coteji's la ley y 's veurá que no hi ha Associació possible fins á 'l moment de efectuarse la junta de constitució (que per 'xò se 'n diu de constitució.) Y aqueixa junta no pót tenir lloch fins després de vuyt días de haver firmat lo Gobernador dos exemplars de 'ls Estatuts que se li han de presentar.

A 'l tenirse la sessió en Canet ¿s' havían presentat ja dits Estatuts á 'l Gobernador civil? No.—Donchs ni hi havia (ni n' hi ha avuy) Associació constituída, porque encara que tots los consurrents eran adherits y és de suposar que aqueixa adhesió 's convertirá en fet práctic ingressant en la Associació ab carácter de socis, no haventhi Associació no hi ha possibilitat de haverhi socis, y no haventhi socis no 's pót pèndrer cap acort que tinga carácter oficial de societat.

Exemple: hi ha una casa en construcció; un mira 'l primer pis ja construít, la casa está á la altura de segon pis y ha de tenir quatre pisos: ve un y agrandantli la distribució de 'ls departaments de 'l primer y sabent que 'ls de 'l ters serán iguals, y convenientli 'l pren, contrácta ab lo duenyo y lloga 'l pis-tercer, y fins dona paga y senyal.

¿Anirà á viure á 'l pis tercer fins que será con-
truhit á pesar de tenirlo emparaulat y de la paga y
senyal donada?

Es clar que no, y que haurá de esperar que estiga
acabat y que li dongan las claus.

Donchs això falta á la *Associació catalanista de la
Costa de Llevant*: las claus, això és, la firma de 'ls
Estatuts pe 'l Gobernador y 'ls vuyt días de terme
que han de transcórrer per entrar á 'l pis ó siga per
instal·lar·hi á 'l celebrar la junta de constitució, en la
qual, com que ja obrarán com á socis á 'l igual que
'l llogater de un pis que pren possessió á 'l entrarhi
un cop ja llest, comensarán sas tasques oficials y per
lo tant podrán nombrar allavoras lo Consell Directiu
que á 'ls concurrents—que serán socis—millor 'ls
sembli.

Per altra part, lo caràcter interí ab que han fet la
elecció, que és nula de 'l tot, no estalvia cap reunió,
perque la de constitució és indispensable; en termes,
que si no la fessin no hi hauria manera de existir le-
galment la *Associació*, qual existencia arrenca de l'
acta de dita sessió, que s' ha de enviar á 'l Gober-
n civil dintre cinch días.

Los reunits á Canet van obrar de fluix; van co-
mensar la casa sobre fonaments de arena y á 'l mes
petit trontoll podria anarse'n á terra, cosa que no
convé per cert.

No ho prengui ningú á mal. L' avis particular de
nostre director enviat á l' Assamblea de 'l día 2 y la
reproducció de 'l mateix en aquest article, no és un
acte de oposició, de hostilitat: es desitj de que no s'
dongui un pás en tals y de que la *Associació* naixent
vinga á aumentar las foras catalanistas y á sèr un
gran puntal pera 'l antich casal que 'l centralisme
vól tirar per terra, lo que seria un gran mal per nos-
tra patria.

Aquesta insistencia per part nostra és filla de la
simpatia que 'ns inspira la nova *Associació*, y per lo
tant, demanem á 'ls que l' han iniciada y que fins
avuy treballan per ferla digna de Catalunya, que
obran ab peus de plom, ab la serietat propia de 'l ca-
ràcter catalá; que no vulgan precipitacions que 'ls
podrían perjudicar, malogrant qualsevol día tot lo
fruit de sos treballs.

Tal com avuy han procedit, la elecció de 'l Consell
és mal feta; no s' ajusta á la llei, ni sols á 'ls Esta-
tuts que l' crean. Esperin, donchs, uns quants días,
y feta de nou, sera un acte que donará mostra de
serietat á la *Associació*, y 'l Consell que resulti en
definitiva tindrà tota la autoritat propia de la nova
entitat catalanista que tan ben animada ve á defen-
sar los interessos y 'ls drets de la patria catalana.

P. DE R.

Revista teatral

Liceo.—Hem de reduhir en lo possible, per excés de de
original, la revista crítica de *Manon*, de Massenet, en lo
passat numero promesa.

La heroína de 'l Abat Prevost resulta mes recatada,
mes representable y desfeta de certs detalls que la ele-
van de 'l vici hont se revolca en lo tipo primitiu, degut á
pericia de 'ls llibretistas Meilhac y Gile.

Es mes presentable dintre las condiciones teátricas y
no tan lasciva é impúdica com l' altra que 'l mateix nom
porta.

Pero aquella s' acosta mes á l' original.

Las situaciones dramáticas que 'ls llibretistas han pos-
sat en sa obra, són ab acert aprofitadas pe 'l mestre
Massenet que ha sentit fondo 'l personatge de la incon-
sequent *Manon*, revestintla, musicalment parlant, de
certa volubilitat y poca fixesa.

Massenet no s' ha creat un estil propi ni dintre sa
forma conceptiva, ni ab la manera de exteriorisarla.

Això s' véu en lo transcurs de la obra que recorda
Glück y Mozart en los passatjes mes importants. Y no
será pas porque inconscientment s' apropihi de son es-
til, no; sino que fins l' orquesta está tractada ab aquella
encantadora simplicitat peculiar de 'ls dos citats inmor-
tals mestres.

En la situació mes dramática, la mes culminant, la
que á 'l públich mes impresiona per la lluyta de passions
que s' estableix entre la enamorada *Manon* y 'l arrepen-
tit *Descreux* (acte tercer), és hont Massenet s' enlayra y
ab forsa punteja las cordas de 'l sentiment, subjugant ab
sa inspiració á 'l públich que acaba ab una torrentada
d' aplausos y aclamacions.

L' execució cada nit mes justa, mes perfecta.

Mme. Darclée demostra que ha fet de son difícil pa-
per un minuciós estudi fixant l' atenció fins en los mes
petits detalls que completan sa fesomia moral: demos-
tra sèr una consumada artista.

Lo tenor Giannini que 'l primer día lluytaba ab la se-
vera intransigencia de certa part de públich, s' va refer
en las sucesivas, sent molt aplaudit en las escenas mes
principals.

L' orquesta dirigida pe 'l mestre Ferrari, contribuí
ab son treball á que surtis *Manon* d' un modo perfecte.

Això feu que 'l dinmenge á la tarde, per donarse la
última representació y despedida de Mme. Darclée, se
omplis lo teatro veyentse obligada la empresa á posar lo
suspirat quadro á la taquilla.—FLORIDA.

Eldorado.—Verdadera novetat, cap se'n ha registrat
aquesta setmana.

Fotografías animadas, refundidas á 'l gust de 'l día,
ha sigut un petit paréntesis entre las obras ja cone-
gudas.

Lo género de revista ja está massa treballat per que
cridi la atenció de 'l públich.

Diu lo que tothom de tan sabut ja te olvidat.

La música s' adapta perfectament á la lletra no des-
putantl'hi res de nou ni que de merit sigui.

L' execució, bona.—F.

Carta oberta

A D. Antón Ferrer y Ferrer

Estimat y benvolgut amich: perdónim si ab aquestas
ratllas vinch á ocupar sa atenció. Sols per pochi mo-
ments li seré molest.

Vostè, amich Antón Ferrer y Ferrer, que posseheix
tan vastos y profundos coneixements literaris, que tant
coneix los clássichs en sas mes celebradas obras com
los moderns en sas teorías avansadas pero justas y ra-
honables, que acompanya á aquets coneixements per
tothom reconeguts y per mí respectats, l' estudi de la
música en sa elevada essencia que d' art bella té; que ha
estudiat los teorichs que l' han posat en possessió d' una
infinidad d' obras musicals de molts mestres desconeg-
das; que forman part de sa erudició artística los mes pro-
fundos pensaments que respecte música profana y reli-
giosa han emittit Fetis Clement, Ortiue, Colombe, Cous-
semaker, Niedermeyer, Schlegel, y altres que jo coneix
perque vostè me 'ls ha citat; que mes de quatre vegadas,
gracias á sas advertencias, he solucionat alguna dificul-
tad presentada en mas pobres composicions, obtenint

d' eix modo una forma bella y elegant; en fi, estimat amich Antón Ferrer y Ferrer, jo que vaig estudiar las elementals nocions de solfeig baix la direcció de 'l reputat mestre D. Joan Tolosa en l' Orfeó Barcelonès, que després ab lo mestre Candi, he estudiat lo piano y orga, —me refereixo a'l instrument, no a'l tipo;—com també la harmonia, contrapunt y fuga, tenint per autors á Reicha, Bazin, Lleys, Choron y Andreu; que coneix, també pe 'l citat mestre Candi ensenyada, l' instrumentació tenint per base l' obra monumental de Berlioz y la coneguda de Guiraud, dech confessar com ho confesso, que tot lo ensenyat pe 'ls citats mestres, no m' ha servit tant com la mes petita indicació per vostè feta. Sino ho fès aixís, seria desagratit.

Sigui dit entre nosaltres: vostè 'n sab mes, pero molt mes que ells. Això fá que vostè conegui si una crítica musical és bona ó dolenta, si és apassionada ó no, si qui l' ha fet sab ó no de música y si s' ajusta ó no a'ls principis de la ciencia.

Com que tot això vostè ho sab, no és estrany ho conegui de 'ls altres.

Per això avuy á vostè vinch, per' comunicarli mas impresions (jho he fet tantas vegadas!) que m' ha sujerit la lectura de un paper, ó com si diguéssim, un' olla podrida que uns quants joves fent lo sacrifici de desembolsar un duro, volen mirar de fer bullir.

En lo paper (permeti'm no li digui periódich, vostè dada sa educació, pensarà com jo) á que he aludit, hi están eseritas una pirámide de bestiesas que demostren que qui las ha escrit és un burro en música y en literatura. Los seus títuls professionals, estich segur, los haurá adquirir en qualsevol escola elemental de qualsevol poble de la costa.

D' altra manera no seria ranxero, y d' una companyia tan *sui generis*, coneguda y reputada per sa hortalsia.

¡¡Ranxeroll! No és veritat, Sr. Antón Ferrer y Ferrer, que és un nom que fá sabatassas y brut? Recomano a'ls caixistas no posin bruto.

S' haguera pogut posar v. gr. *Pau de las donas*. Lo primer porque és molt pau, y 'l segon porque pesqueteraja.

Pero, anem a'l cas.

Després de un brillant exordi empedrat de matalassos y d' art y xerrameca, y de mala fé é intencions, y de dir *ignoscent y diári cristiá apologista de la leyenda de Montjuich al sesudo Brusi*—sens pensar que be podría ser que dintre la Redacció de tan reputat diari, hi hagués algún soci protector de 'l orfeó que ell tan alaba—diu que 'l matalasser crítich sols té alabansas per sos ídols Gounod y... Candi.

Ja 'n tinch prou.

Vostè ab sa fina penetració haurá comprès que quant aquell ranxero ha deixat en pau aquellas modistas que l' importunan, rellisca y cau ó... mete la pata.

Si té per ídol á Gounod ¿no és veritat, Sr. Ferrer y Ferrer, que això vol dir ha llejit sas obras y se 'n ha format, bo ó mal concepte de sa personalitat artística? Y per' poderlas llejir ¿no se 'n ha de sapiguer?

Donchs, si ho ha fet, ja sab de música.

Vostè, Sr. Antón Ferrer y Ferrer, que ha passat molts anys estudiant música y apreciand lo mérit de 'ls que á sa crítica 's dedican, dirá com jo, que 'l ranxero de marrras, no sab lo que escriu y que be mereix una albarda y un ronsal, arrastrant una olla com á cástich d' ésser lo que és: ranxero.

Jo sols coneix de Gounod, lo primer acte de *Faust*. ¡Vostè si que las coneix todas sas obras, y las coneix porque ha estudiat música en renombrats mestres y té 'l talent suficien per' conèixer l' hostilitat y apassionament d' una crítica musical!

¡Quí pogués sèr com vostè, Sr. Antón Ferrer y Ferrer! ¡No sè com sapiguent tant de música com ne sab, no ha escrit alguna ópera! ¡Prou ne deu tenir algun!

Fa molts anys que 'ns coneixem: nostra amistat és sincera, íntima, quasi fraternal; los dos ab suma atenció anem seguint lo desenvolupament de nostre regionalisme, recordant los noms d' aquells que fá trenta y pico d' anys posaren, sino son talent, son entusiasme per' 'l logro de la idea. Vostè sab, Sr. Antón Ferrer y Ferrer, mes que jo, que d' entre aquells joves de trenta anys enrerra, encar que en últim terme, hi figuraba 'l nom d' un músich que en aquella época feya crítica musical cimentada en los estudis adquirits.

Donchs, lo ranxero fent lo seba, li diu *incipient*. Diccionari de la Academia: «*Incipiente*=Lo que empieza».

Vostè pensarà com jo y com tothom, que 'l ranxero que això escriu és un criatura capás de comprométre á qualsevol. No té cap any.

Y vaig á acabar.

Lo tantas vegadas anomenat ranxero, fent un tiro que li ha surtit espifiat, dona un consell á un músich pe 'l cas que *per sos talents* lo nombrin d' un Jurat.

Si te d' ésser en virtut de mérits, ja 's pót assentar lo ranxero.

Vostè com á bon músich que és, sab mes be que jo, que per sos talents no va en lloch l' aludit solfista.

Sos talents no passen de plata sobredorada.

Dispénsi'm, distinjit amich, si ab aquestas ratllas l' he distret de 'ls estudis musicals á que fá molts anys se dedica.

Com que vostè és tan caballer, atent y ben educat, estich segur voldrá contestarme en las planas de qualsevol cosa: dech dirli que no ho fassi, porque... m' he mudat de casa.

Sempre son admirador y amich verdader Q. S. M. B.

MODEST VIDAL.

Lo Museu Episcopal de Vich, en 1897

Gran nombre de recorts ha deixat l' any passat en las salas de 'l Museu. Y, si la importancia d' una colecció se mira mes per la qualitat de 'ls exemplars que per la quantitat, no podrá menos de dirse que l' any 1897 és un de 'ls bons anys que ha ttingut la tan important obra de 'l Bisbe Morgades.

Fixemnos en las seccions totas, recorreguem las salas de cap á cap, desde las modernas armas y utensilis de 'ls bubis de Fernando-Poo fins á las representacions de las divinitats que tants sigles há se veneraban en Egipte, donem una mirada desde la granalluda cerámica protohistórica fins a'ls plats de decoració blava fabricats en nostra terra, y veurem que tot s' ha aumentat y que Déu ha continuat benehint lo Museu Episcopal com los anys anteriors.

Lo monetari venrem que ha aumentat fins á fer necessaria la construcció de una nova vitrina, y particularment hem de notar que s' ha comensat á formar las series gotha y árabe. Lo tan important monetari vigatá ha adquirir valiosos exemplars en las tres series ibérica, episcopal y civil. També la part de medallas conmemorativas s' ha aumentat ab un centenar de peças que son verdaderas obras d' art.

La secció de cerámica moderna pót presentar magnífichs pots d' apotecari y platas, á més de 'l augment que ha tingut la part dedicada á las bonicas rajolas catalanas de dibuix blau, que ha adquirir magnífichs exemplars gracies a'ls bons oficis de 'l infatigable coleccionista don Joseph Font y Gumá, essent de citar entre ellas unas de Bellpuig de 'l sigle xvi per son patent interés.

Las seccions mes antigas s' han anat rublint d' instruments prehistórichs y cerámica. La part romana ha tingut també algunas entradas d' exemplars trobats á la comarca.

La Pinacoteca ha adquirir objectes de tanta importancia com una porta ab vuyt figuras pintadas a'l clar-obscur, de principis de 'l sigle xvi y principalment los exemplars pintats en coure, d' entre 'ls que sobresurten dúas representacions de la Sagrada Familia, molt correctas. Igualment poden mostrar notables models las seccions de metalurgia.

La part destinada á contenir l' art egipci pót dirse que ha sigut feta aquest any ab los presents de D. Frederich Raurer y D. Joaquim Badia y Andreu. Ara pót admirarse lo ben conservat enterrament de la sacerdotisa de 'l deu Amon, Tau hor-teka y los variats exemplars de divinitats, adornos y utensilis de 'ls antichs habitants d' Egipte, constituhint un alicient més á afegir a'ls que ja tenfa lo Museu Episcopal.

Ab lo expressat n' hi ha prou per' compénder la gran importancia y utilitat de aquet preciós Museu que es já y será sempre un timbre de gloria per l' ilustradíssim Bisbe Dr. D. Joseph Morgades y Gili, á qui enviem la més coral felicitació.

Repertori de fora

Canet de Mar, 7 de Janer.

S'han aprovat ja 'ls Reglaments de la *Associació catalaunisa de Costa de Llevant*.

Sigué una festa catalanista que aná de 'l tot be y creyem que l' *Associació* haurá nascut ab bon peu. En 'lo fondo de 'l Reglament tots hi estigueren conformes, discutintse esmenas, aprobantse'n algunas y rebutjantne d' altrás. Hi dominá entre 'ls reunits un sá esperit y entussiasme per la causa.

A algú fan molta por las adhesions ab altrás societats, quant precisament lo que s' ha de procurar és la unió de totes ellas dintre un camp ben obert de federació.

¿No s' preconisa la unió de totes las societats de socorro mutuo pera llur defensa de sos interessos? Dónchs lo catalanisme avuy per avuy necessita l' esforç de tots pera lograr alguna cosa; y si 'ns dividim y cada hū va á la seva, tot quant se fassi será treball en vá: la unió fá la fòrsa.

No vól dir això que 'ns haguem de casar ab la *Unió Catalanista*; mentres ella segueixi la conducta que ha de seguir, ab gust hem de coadjuvar á sos treballs; lo dia que no vagi per bon camí, dientli «adéu», estem en paus.

La independència sempre la tindrem y la voldrem tenir. La nova *Associació* no ha de anar darrera de personalitats, per elevadas que sigan. La idea és lo tot y devant d' ella tot lo demés és fum de palla.

No temí, no; pero és bo aparèixer com á decidits, per la senzilla rahó de que tots los catalanistas, si fá ó no fá, pensem de igual manera. Lo seguir un procediment ó altre no vól dir res: la qüestió és anar á Roma, y per' anarhi hi há molts camins, tots bons quant guíu una bona voluntat y no hi ha res que s' oposi á lo que la lley de Déu mana.

Donat l' estat actual de 'l catalanisme militant, és contraproduhent tota campanya que s' fassi en contra d' ell pe 'ls mateixos de la família.

¿Què hi fá que entre germans hi hagi dissidencies y diferents modos de pensar, si tots s' uneixen com un sol home, quant se tracta de defensar á la mare? Lo mateix hem de fer los catalanistas ab Catalunya.

Dispensi la extensió d' aquesta carta; pero vista la importancia de la creació de la *Associació catalanista de la Costa de Llevant*, no puch menos de dir alguna cosa per lo que 'l fet en sí significa.—D. H.

Saló de descans

—Baix lo títol de *La toalla Friné*, 'l conegut autor dramàtic D. Joseph Maria Pous está escrivint una nova producció per estrenarse en breu en un de nostres colisseus.

—Diumenje van despedirse de 'l públich de 'l teatro de 'l Circo Barcelonés los distinjits artistas D. Joseph Fages y D.ª Candelaria Tarés, primer galán y primera dama respectivament, que durant llarga temporada han estat contractats, conquistantse generals simpatías.

A'l despedirse se'ls manifestaren, puig la concurrencia va ser molt numerosa y durant la representació de 'l drama *La pasionaria* va aplaudirlos ab entussiasme per la manera acertada com desempenyaren los papers de *Marcial* y *Petrilla* y fentlos surtir moltes vegadas á la escena.

Felicitem a'l Sr. Fages y á la Sra. Tarés per l' éxit alcançat ab motiu de aquesta funció que era la de 'l seu benefici.

—Demá á la tarde y en lo taller que l' organé Sr. Xuclá té á Gracia, donará lo distingit professor d' orga don Eusebi Daniel, un concert tocant las obras mes valiosas de 'ls mes sabis compositors classichs.

—Demá á la nit tindrà lloch en la societat Casino Artesá de Gracia, 'l benefici de 'ls individuos de 'l quadro dramàtic Srs. Bruno Galindo y Manel Gatell, posantse en escena *Maria del Carmen* y 'l saynete en un acte *Pepa la frescachona*.

Los hi desitjem gent y molts rals.

—En la funció que tindrà lloch demá á la nit en lo teatro Pincipal de Gracia, s' estrenará un quadret dramàtic castellá en un acte, original de D. Joan Ventura Rodríguez, titolat *Mariquilla*. Las noticias que 'n tenim són bastant bonas.

POR 2500 DUROS

SOCIO Y PROPIETARIO

RENTA ENSEGUIDA

Casa baja y solar contiguo, de nueva construcción, con agua. Se vende muy barata, en San Martín.

Razón: Plazuela del Pino, 2, Esterería

Toalla FRINÉ

Son ús hermojeja 'l rostre, absorveix la grassa del cutis, treu las arrugas, contrau 'l poro de la epidermis y evita las tacas, borro y erupcions de la pell.

Rejoveneix y es un tesoro per conservar la dentadura neta, forta y esmaltada desapareixent ab son ús lo sarro y l' escorbut.

Se ven en todas las perfumerías

ARCHIVO LÍRICO-DRAMÁTICO

Y COPISTERÍA DE

Francisco Pérez Pol

SE PROPORCIONAN ACTRICES Y ACTORES

Calle de Roig, núm. 24, entresuelo.—BARCELONA

ARXIU Y COPISTERIA

de vers y música

Joseph Bonnin

PUNTUALITAT Y ESMERO EN SERVIR

— Passatge de Madoz, núm. 5, 2.ª —

Gran establecimiento de música

Instrumentos, pianos y armoniums, de

JUAN AYNE

FERNANDO VII, 51 y 53 y CALL, 22.—BARCELONA

~~~~~ Especialidad en pianos de alquiler. ~~~~~

Guitarras desde 5 pesetas.

À CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un sommier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa de noche con mármol, una mesa de comedor, seis sillas idem, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio, á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de lavabo Viena mármol á 24, y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde Asalto, 25

Imp. Pujol y C.^a - Tallers, 45.—Barcelona.